

[Tredje næstformand]

I skrivelse af gårs dato meddeler undervisningsministeren, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsfaglige grunduddannelser. (Kommunal repræsentation i erhvervsuddannelsesrådet).

(Lovforslag nr. L 133).

Forslag til lov om ændring af lov om tekniske skoler, teknika og teknologiske institutter. (Nedlæggelse af skolerådet for de tekniske skoler).

(Lovforslag nr. L 134).

Forslag til lov om ændring af lov om undervisningen på de godkendte handelsskoler. (Nedlæggelse af uddannelsesrådet for handels- og kontorfagene).

(Lovforslag nr. L 135).

I skrivelse af dags dato meddeler industriministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.

(Lovforslag nr. L 137).

Forslag til lov om ændring af lov om garantier for lån til bygning af mindre fragtskibe.

(Lovforslag nr. L 138).

Forslag til lov om stålhandelens overholdelse af listepriser m.v.

(Lovforslag nr. L. 139).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):**

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af told- og forbrugsafgiftslovene. (Ændring af straffebestemmelser samt andre ændringer).

(Lovforslag nr. L 126).

Der har fra tid til anden været rejst kritik af toldvæsenets bødepraksis ved simpelt uagtsomme overtrædelser af told- og forbrugsafgiftslovgivningens bestemmelser. Denne kritik er bl.a. kommet til udtryk gennem fremsættelse af private lovforslag i folketinget om ændring af straffebestemmelserne.

På denne baggrund udstedte ministeren for skatter og afgifter i 1977 en instruks til tolddirektoratet om lempelser i dets praksis.

Under folketingets behandling i november 1981 af en række forslag om afgiftsforhøjelser m.v. blev spørgsmålet på ny rejst, og jeg gav herefter tilsagn om at ville fremsætte lovforslag om ændring af told- og forbrugsafgiftslovgivningen, der – som nærværende lovforslag – indebærer, at simpelt uagtsomme overtrædelser af denne lovgivning ikke længere kan medføre strafansvar, dvs. bødestraf. Straffebestemmelserne i toldloven og i 24 love vedrørende forbrugsafgifter bringes herved i overensstemmelse med praksis efter skattelovgivningen. Lovforslaget opretholder dog på et enkelt område strafansvaret for simpelt uagtsomme overtrædelser, nemlig når der i gentagne tilfælde inden for 2 år afgives urigtig toldangivelse eller andre urigtige oplysninger til brug i toldforhold. En sådan regel må det anses for nødvendigt at have for at begrænse antallet af urigtige toldangivelser m.v.

Lovforslaget indeholder desuden en modernisering af straffebestemmelserne i en del ældre forbrugsafgiftslove.

Ikke rettidige told- og momsangivelser har i de senere år været en stigende administrativ belastning for toldvæsenet. For at disse angivelser i større omfang afgives rettidigt, er det foreslået, at ekspeditionsafgiften på 200 kr., der opkræves ved for sent indgivet toldangivelse, forhøjes til 300 kr., og at forhøjelsen af momstilsvaret ved for sent indgivet momsangivelse på mindst 100 kr. og højst 500 kr. forhøjes til henholdsvis 200 kr. og 800 kr.

Forslaget indeholder herudover andre ændringer, som hovedsagelig er af teknisk og redaktionel karakter. Enkelte af ændringerne har dog visse provenumæssige virkninger, som dog tilsammen stort set ikke påvirker statens indtægter. Det drejer sig om ændringer i vin- og spiritusafgiftslovgivningen, hvorved der skabes afgiftsmæssig ligestilling mellem udenlandske og indenlandske varer. Endvidere foreslås en teknisk justering af forholdet mellem afgiftssatserne for kaffe samt en forhøjelse af den lempelige afgiftssats, der i øjeblikket gælder ved afgiftsberigtigelsen af køretøjer, som udelukkende benyttes til udlejning til valutaudlændinge.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lov-

[Ministeren for skatter og afgifter]

forslaget til tingets velvillige og hurtige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser).

(Lovforslag nr. L 129).

Lovforslaget tager sigte på en begrænsning af retten til at fradrage såkaldt løbende ydelser. Efter forslaget sker der en væsentlig begrænsning ud over den begrænsning, der allerede er gennemført ved lov nr. 294 af 10. juni 1981. Ved denne lov blev der fra og med 1982 gennemført en beløbsmæssig begrænsning på 10.000 kr. årligt for fradraget for ensidigt påtagne løbende ydelser til personer og foreninger m.v. i udlandet.

Bla. på grundlag af debatten om gennemførelsen af denne lov har regeringen fundet anledning til at tage problematikken om fradragsretten for løbende ydelser op til fornyet overvejelse.

Efter det her foreliggende forslag indføres der en tilsvarende beløbsbegrænsning for fradraget for både ensidige og gensidige løbende ydelser såvel til personer og dødsboer her i landet som til personer og dødsboer i udlandet, medens fradragsretten ophæves helt for ensidigt og gensidigt påtagne løbende ydelser til foreninger m.v., der ikke er godkendt som almenvelgørende efter ligningslovens § 8 A, eller som ikke er her i landet hjemmehørende religiøse samfund m.v.

For så vidt angår ensidigt påtagne løbende ydelser til personer her i landet er det regeringens opfattelse, at de forudsætninger, der oprindeligt har ligget til grund for fradragsretten, ikke i samme grad er til stede i dag, hvor man har et udbygget socialt sikringsystem. For ensidigt påtagne løbende ydelser til en række almenvelgørende og almennyttige institutioner m.v. må det erkendes, at der er vægtige grunde, der taler for fortsat at opretholde fradragsret for sådanne ydelser. På den anden side må man også være opmærksom på, at den nugældende meget vide adgang til at fradrage løbende ydelser til institutioner og fonde kan give anledning til misbrug af skattereglerne.

For så vidt angår løbende ydelser, hvor forpligtelsen er påtaget som led i en gensidigt bebyrdende aftale, er det regeringens opfattelse, at fradragsretten også her i mange tilfælde kan udnyttes på en måde, der ikke stemmer med de forudsætninger, der oprindeligt har ligget til grund for fradragsretten.

En forpligtelse til at yde hel eller delvis fribolig er en undtagelse herfra, idet sådan forpligtelse netop er et centralt element i de traditionelle aftægtsforpligtelser. Som en konsekvens af dette synspunkt sker der ved lovforslagets regler ingen begrænsning i retten til at fradrage løbende ydelser, der ydes i form af hel eller delvis fribolig for nyderen.

De foreslåede bestemmelser skal have virkning for indkomståret 1982 og senere indkomstår. Dog skal ydelser betalt før lovforslagets fremsættelse skattemæssigt behandles efter de nugældende regler, og ydelser i medfør af gensidige forpligtelser, der er påtaget før fremsættelsen, skal som hovedregel kunne fradrages som hidtil.

For løbende ydelser, der er indgået som led i en gensidigt bebyrdende aftale, skal de foreslåede regler dog have virkning også for allerede eksisterende kontrakter, når ydelser efter lovforslagets fremsættelse går til visse familiefonds og lignende.

De foreslåede begrænsninger i fradragsretten vil kun berøre et fåtal af skatteydere. Antallet heraf vil næppe nå op på 10.000 personer. For disse personer kan lovforslaget medføre, at de forudsætninger, under hvilke de allerede indgåede forpligtelser er påtaget, ændres. Et tilsvarende problem forelå ved den nævnte tidligere begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og selskabsskatteloven. (Indeholdelse af A-skat for kunstnere m.v.).

(Lovforslag nr. L 130).

Lovforslaget går ud på, at vederlag til udøvende kunstnere, musikere, artister og sportsudøvere m.v. skal henregnes til A-indkomst. Forslaget indeholder tillige bestem-